

Guds profeter

Publicerad: 12 May 2011

---

ar-Rusul är plural för rasûl (sändebud) som betyder mursal, den som sänts iväg för att förkunna något. Vad som avses (enligt den lagenliga mening) är att ar-rasûl är den man som tar emot en shar'a (en gudomlig lag) och som blir kommenderad av Allâh till att förmedla den. Den första av ar-rusûl var Noa och den sista var Muhammad. Allâh säger:

Troende! Håll [fast vid] er tro på Gud och Hans Sändebud och på den Skrift som Han har uppenbarat för Sitt Sändebud och på det som uppenbarades i äldre tid. [1]Koranen 4:136

I Sahîh al-Bukhârî har det återgivits från Anas bin Mâlik i en hadîth om ash-shafâ'ah (medlingen) att profeten nämnt att på Domedagen kommer människorna att gå till Adam och be honom medla för dem inför Allâh. Han ursäktar sig då och säger: "Gå till Noa, den första av Allâhs sändebud till folket på jorden." (Allâhs första sändebudet till folket på jorden)

Allâh säger:

Troende! Muhammad är inte fader till någon av era män. Han är Guds Sändebud och Profetlängdens Sigill. Gud har kunskap om allt. [2]Koranen 33:40

Det har aldrig funnits en nation utan ett sändebud som Allâh sänt med en viss shar'ah till dess folk eller utan en profet som fått ta emot uppenbarelsen om shar'ah från sin föregångare i syfte att återuppliva den. Allâh säger: "Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma." [3]Koranen 16:36 Han säger även: "Inget folk har blivit utan en varnare som levde och dog ibland dem." [4]Koranen 35:24 "Vi har uppenbarat Tora med vägledning och ljus. Profeterna, som underkastade sig Guds vilja, dömde på dess grundval mellan dem som bekände den judiska tron och [så gjorde] deras skriftlärda." [5]Koranen 5:44

Sändebuden är skapade varelser som inte har några karaktärsdrag av rubûhiyyah eller ulûhiyyah. Allâh har talat om Sin profet Muhammad som är den ädlaste bland sändebuden och den mest hedervärde av dem inför Allâh:

Säg: 'Jag kan inte uppnå förmåner för mig själv eller avvärja ett ont [som hotar mig] – ingenting [händer mig] utom det som Gud vill. Men om jag hade full kännedom om det som är dolt för människor, skulle jag helt säkert ha kunnat uppnå mycket av detta livets goda och jag skulle ha undgått allt ont. Jag är bara en varnare och förkunnare av hoppets budskap till människor som vill tro. [6]Koranen 7:188

Han har även sagt:

Säg: 'Jag har ingen makt över er och kan inte vålla er skada; inte heller [kan jag] förmå er att följa den raka vägen.' Säg: 'Ingen kan skydda mig mot Gud och jag kan heller inte finna en tillflykt undan Honom. [7]Koranen 72:21–22

Mänskliga egenskaper som sjukdom, död, behov av mat och dryck och så vidare gäller även dem.

Allâh har om profeten Abraham sagt när han beskriver hans Herre: "Och Han som ger mig mat och dryck. Och när jag är sjuk, återger Han mig hälsan." [8]Koranen 26:79–81

Profeten har sagt: "Jag är en människa som er och benägen till att glömma som ni. Så om jag glömmar, påminn mig." [9]al-Bukhârî och Muslim. Se Sahîh al-Bukhârî, vol. 1, hadîth #394

När det gäller att underkasta sig Honom beskriver Han sändebuden och deras höga grad när Han om Noa säger: "Sannerligen var han en tacksam tjänare" Om Muhammad säger Han:

Välsignad vare Han som steg för steg har uppenbarat för Sin tjänare den måttstock [med vilken rätt kan mätas och skiljas från orätt] och som skall tjänare som en varning för alla folk. [10]Koranen 25:1

Om Abraham, Isak och Jakob säger Han:

Och minns Våra tjänare Abraham och Isak och Jakob, starka i anden och klarsynta. Vi gav dem – en särskild nåd – ett sinne helt inriktat på evigheten." [38:45–46] Om Jesus har Allâh sagt: "Han var ingenting annat än [Vår] tjänare, som Vi i Vår nåd [kallade till profet] och gjorde till en förebild för Israels barn." [11]Koranen 43:59

Tron på sändebuden innefattar fyra delar

Tron på att deras budskap är sant och att det kommer från Allâh. Den som då inte tror på budskapet från något av sändebuden tror inte på någon av dem. Allâh säger: "[Även] Noas folk beskyllde [Guds] budbärare för lögn." [12]Koranen 26:105 Allâh har låtit dem motsäga sig alla sändebuden även om det inte fanns något sändebud utöver Noa när de motsade sig honom. När de kristna motsade sig profeten Muhammad och inte följde honom, då motsade de sig även Jesus och de tillhör därmed inte de som följer honom, speciellt inte när han förmedlat de goda nyheterna om Muhammad. Det glada budskapet skulle inte betyda någonting om inte Muhammad är ett sändebud till dem varmed Allâh kommer att rädda dem från att gå vilse och vägleda dem till den raka vägen.

Tron på dem vars namn vi känner till, exempelvis: Muhammad, Abraham, Mose, Jesus och Noak. Må Allâhs frid och välsignelser vara över dem. Dessa fem är ulul 'azmi mina-r-rusul [13]sändebuden med en stark vilja och ihärdighet.

Allâh nämner dem på två platser i Koranen:

OCH VI har tagit löfte av profeterna – av dig [Muhammad] och av Noa och Abraham och Moses och Jesus, Marias son – ja, Vi tog en högtidlig försäkran av dem. [14]Koranen 33:7

Han har föreskrivit för er samma [regel för] tron som Han anbefalldes Noa – detta har Vi uppenbarat för dig [Muhammad] – och som Vi anbefalldes Abraham och Moses och Jesus, nämligen att hålla fast vid [den sanna] trons [principer] och att aldrig tillåta söndring [15]Koranen 42:13

De vars namn vi inte känner till tror vi på överlag (att de är sanna sändebud från Allâh). Han säger:

Vi har sänt ut sändebud före dig; om några av dem har Vi berättat för dig och om andra har Vi inte berättat för dig. [16]Koranen 40:78

Tron på vad som autentiskt rapporterats från dem. Att tro på den uppenbarade lag (shari'ah) som Muhammad sänts med. Han är det sista sändebudet och den sista profeten som sänts till människosläktet. Allâh säger:

Nej, vid din Herre! De är inte [sanna] troende förrän de sätter dig [Muhammad] som domare att döma mellan sig i alla sina tvister och därefter inte i sitt inre har någon invändning mot dina beslut utan underkastar sig dem helt och fullt ut. [17]Koranen 4:65

Tron på sändebuden innebär stora fördelar:

Att man erkänner Allâhs nåd och omtanke om Hans skapelse då Han sänt dem sändebud för att vägleda dem till Hans raka väg och för att tydligt förklara för dem hur de skall dyrka Honom. Människans sinne har på egen hand ingen förmåga att inse hur det skall dyrka Allâh.

Att man tackar Allâh för Hans stora välgärning (i att sända budbärarna).

Att man älskar, upphöjer och prisar sändebuden på det sätt som passar dem då de är Allâhs sändebud och för att de dyrkade Honom, förkunnande Hans budskap och gav råd till Hans skapelse. De trotsiga motsade sig sina sändebud och påstod att Allâhs sändebud inte kan vara mänskliga till deras natur. Allâh har nämnt detta påstående och gjort det ogiltig genom att säga:

Ingenting hindrar [människor] att tro när vägledningen når dem utom denna deras invändning: 'Inte sänder väl Gud en dödlig människa som Sitt sändebud?' Säg: 'Om änglarna hade vandrat omkring lugnt och stilla på jorden skulle Vi helt säkert ha låtit en ängel från himlen komma till dem som Vårt sändebud. [18]Koranen 17:94-95

Allâh gjorde deras påstående ogiltigt genom att försäkra att ett sändebud måste vara en människa då det sänds till folket på jorden som är människor. Om de hade varit änglar hade Allâh sänt en ängel lik dem från himlen. Allâh har således sagt som de som motsagt sig sändebuden:

Ni är bara dödliga människor som vi som vill hindra oss från att dyrka vad våra förfäder dyrkade. Låt oss då få ett klart bevis [för att ni har sänts av Gud]. Sändebuden svarade: 'Ja, vi är bara dödliga människor som ni; men Gud visar den Han vill av Sina tjänare Sin nåd. Och för oss är det inte möjligt att ge er ett bevis [för vårt uppdrag] utan Guds tillåtelse - till Honom skall alla troende sätta sin lit. [19]Koranen 14:10-11

Källa: al-Uthaimîn, Muhammad bin Saleh, Shar'h usûl al-îmân www 16/10-2006: www

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Koranen 4:136

↑2 Koranen 33:40

↑3 Koranen 16:36

↑4 Koranen 35:24

↑5 Koranen 5:44

↑6 Koranen 7:188

↑7 Koranen 72:21–22

↑8 Koranen 26:79–81

↑9 al-Bukhârî och Muslim. Se Sahîh al-Bukhârî, vol. 1, hadîth #394

↑10 Koranen 25:1

↑11 Koranen 43:59

↑12 Koranen 26:105

↑13 sändebuden med en stark vilja och ihärdighet

↑14 Koranen 33:7

↑15 Koranen 42:13

↑16 Koranen 40:78

↑17 Koranen 4:65

↑18 Koranen 17:94–95

↑19 Koranen 14:10–11